

POSTANOWIENIE

12 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Maciej Kowalski

na posiedzeniu niejawnym 12 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku M. Z.
z udziałem M. Z., D. N. i T. G.
o zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej M. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z 9 maja 2022 r., IV Ca 2535/21,
w przedmiocie wniosku uczestniczek postępowania o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego z 31 października 2023 r.

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

W odpowiedzi na skargę kasacyjną datowaną na dzień 16 września 2022 r. pełnomocnik uczestniczek wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej z uwagi na brak uzasadnionych podstaw oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczek kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie przedmiotowej odpowiedzi przedstawiało jedynie przebieg dotychczasowego postępowania w sprawie oraz odnosiło się do podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów.

Postanowieniem z 31 października 2023 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi

kasacyjnej wnioskodawczyni do rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wniosek uczestniczek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego nie podlegał rozpoznaniu, ponieważ nie został powiązany z żądaniem wydania orzeczenia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniosku z 1 grudnia 2023 r., złożonym z zachowaniem terminu z art. 351 § 1 k.p.c., pełnomocnik uczestniczek wniósł o uzupełnienie ww. postanowienia Sądu Najwyższego przez rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jako niezasadny podlegał oddaleniu. Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Regulacja ta znajduje także zastosowanie do uzupełnienia postanowienia (art. 361 k.p.c.), w tym do orzeczeń tego rodzaju wydawanych w postępowaniu kasacyjnym (zob. art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.)

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeżeli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (zob. np.: postanowienia SN: z 10 października 2012 r., I CZ 116/12, i z 29 kwietnia 2021 r., I USK 1/21).

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 12 lipca 2023 r., I USK 160/22, zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego jest możliwe tylko w sytuacji zawarcia w odpowiedzi na skargę kasacyjną stanowiska co do tzw. "przedsądu" (art. 398⁹ k.p.c.) wraz z wnioskiem o zasądzenie w tym zakresie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Podobnie Sąd Najwyższy uznał, że nie ma podstaw do zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego, gdy strona wniosła co prawa o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ale konstrukcja wniosku o zasądzenie kosztów wskazywała, że dotyczył on jedynie sytuacji, w której Sąd Najwyższy oddaliłby skargę kasacyjną (zob. postanowienie SN z 22 lipca 2015 r., I UK 355/14).

Ze względu na wadliwe ujęcie wniosku zamieszczonego w odpowiedzi na skargę

nie było zatem podstaw do rozstrzygania w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego w postanowieniu SN z 31 października 2023 r.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ał]